Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

recesserit. Qui enim fiunt templa possidentur utique reg
num di. Apls autem inter multa dicit. Neque auari neque
rapaces regnum di possidebit. Auaricia quippe idolorum
seruitus. alio loco idem apls comparat. Et auaricia inquit
quae est idolorum seruitus. Quem sensum idem cipian sic exuggerauit.
Ieptha ad antoniam ut eorum peccata quae tempore persecutionis plebellos se purificatos professi erant auaris comparare non dubitaret. Si quis in heresi baptizatus in nomine
sancte trinitatis non fuerit templum di si ab heresi non recesserit quam
nec auaricia in eo de nomine baptizatus fuerit templum
di si ab auaritia non recedat quod idolorum seruitus. Nam et
hoc idem apls dicit. Quae compositio templo di cum idolis.
Nonquid de nobis queratur cui di templum fiat. Quae
dicam templum di non fieri. Nec tamen idolum papa
bat. nec ei inmundus effecit ut non sit sanctum sa
cramentum quod accepit ubis euuangelicis. Ysecium.
sic nec illi auaricia quae est idolorum seruitus et magna inmundi
cia non potest efficere ut non sit sanctum baptisma quod accep. etiam si
ab alio simulatum auaro peccatore verba babtizet euangelica.
Proinde inquit frustra quida quasi consuetudine nos obicium. quasi consuetudo maior sit ueritate. aut non id sit in spiritu, secundum quod in meli fuerit ascon
spiu reuelatum. Hoc plane uerum est. Ratio et ueritas consuetudini proponenda est. Si; cum consuetudine ueritas suffragatur